

Jeg troer virkelig, at det Vidnesbyrd, som Præsten anfører, dog er noget ganske Andet end det, som Huusbonden anfører; thi det, Præsten anfører, er et Factum, Noget, som foreligger Offentligheden, Noget, som Alle vide, f. Ex. at et qvindeligt Lyende har faaet et uægte Barn. Dette er dog meget mere bekendt, end hvad der kan anføres af Huusbonden; thi det, han kan anføre, er kun, hvad der er skeet under fire Dine. Der kan være en hidsig Huusbond, der vil hævne sig paa sit Lyende, og derfor nedskriver i det Dieblif, Lyendet skal forlade ham, Noget, som ikke igjen kan forandres, og det er da værre, at dette Forhold kommer for Dagen paa denne Maade, og at Lyendet er pligtigt at vise Skudsmaalsbogen frem, hvor det kommer hen og søger Tjeneste. Jeg synes, at, naar Fleertallet er kommet til det Resultat, at Præsten ikke bør skrive Noget i Skudsmaalsbogen om Lyendets Forhold, saa er det ikke klart, hvorledes Fleertallet af Udvalget kan have saa Meget mod vort Forslag. Den ærede Ordfører har allerede anført den Betænkning af Criminal- og Politieretten her i Kjøbenhavn, som har været os ihænde. Allerede i det forrige Udvalg, hvoraf jeg ogsaa havde den Ære at være Medlem, vare vi alle mod Een enige i det Forslag, som Mindretallet her har tilladt sig at foreslaae, og vi vare alle enige om det, forinden denne Betænkning af Criminal- og Politieretten kom os tilhænde. Da nu den kom, kan jeg ikke nægte, at det bestræfede os endnu mere, fordi Retten oplyste, hvor mange sørgelige Følger det medførte, og Ingen kan jo bedre kjende disse Forhold end Criminal- og Politieretten, nemlig hvor mange Domme der ere affagte over Lyende, der have forfalsket deres Skudsmaalsbøger. Jeg synes ikke, at man skal udsætte denne Klasse af vore Medborgere for den store Fristelse, der kan være hertil. Vi vide jo, at Lyendet kommer meget tidligt ud at tjene, det kan da hævne sig, at det allerede i dets 18de eller 20de Aar kan faae et slet Skudsmaal; det kan jo være, at det maaskee endog saa har tilbendt sig Noget, det kan have stjaalet Jødevarer, hvilket jo saa tidt finder Sted, en Gjenstand, som ikke kan anses for betydelig; men i det Die-

blif, det opdages, maaskee i Slutningen af Tjenestetiden, skriver Huusbonden dog, at Lyendet har været utro, og det er han naturligvis fuldkommen berettiget og maaskee forpligtet til at skrive. I saadanne Tilfælde har man da mange sørgelige Exempler paa, at det unge Lyende forgjæves har søgt Tjeneste i meget lang Tid uden at kunne faae den, paa Grund af dette utro, uagtet det kun er en ubetydelig Gjenstand, det har stjaalet, og til sidst er det kommet saa vidt, at Lyendet i Fortvivelse, naar det ikke kunde faae et Sted at tjene, har ladet sig forlede i et letfindigt Dieblif til at udslette „u'et“, og, naar deune højeste Grad af Fortalskning er bleven opdaget, saa bliver det straffet efter Frd. 5te Sept. 1832 med indtil to Aars Forbedringshuusarbejde, og man veed jo, at, naar et ungt Meneske har været i Forbedringshuset, saa er det endnu vanskeligere at faae Tjeneste, end naar det blot har et utro skrevet i Skudsmaalsbogen. Det er oplyst af Criminalretten, at slige Domme have fundet Sted, og derfor har denne Ret indstillet til Justitsministeriet i den Betænkning, der blev affordret den, det Samme, som vi her have indstillet, nemlig at der blot ansøres i disse Bøger Tiden, hvori Lyendet har tjent, for at det Offentlige kan have en Control med, hvor Personer af Lyendeclassen flytte hen. Jeg troer nu ogsaa, at enhver Landmand og Kjøbstadmand, som er i den Stillning, at han holder mange Tjenestefolk, vist vil indrømme, at man ofte seer i en saadan Skudsmaalsbog skrevet i den samme Tone: Den og den har tjent tro og skikkelig fra den Tid til den Tid; men det er ofte en kort Tid, ofte $\frac{1}{2}$ Aar, og dog staaer der altid: tro og skikkelig. Idetmindste er det gaaet mig saaledes, at, naar jeg har seet, at en Person har tjent i 2 à 3 Aar paa et Sted, saa har denne længere Tid gjort mere Virkning paa mig end tro og skikkelig, som vistnok bliver skrevet saaledes hen, mere fordi det er en Formular, som man har vænnet sig til. Men det ville vi jo holde fast paa, at der skal staae Tiden og Egenstaben, i hvilken Lyendet har tjent; det er to Ting, troer jeg, som ere meget gavnlige; og, naar det gode Lyende, som har opført sig vel, kan faae en anbefaling for sin Opsørsel og sit øvrige